

KOHTUUDEN JOULUN JULISTUS Salossa 2018

Salon TasausKohtuusPajan ajatuksista koonnut Ida Korhonen (Luonto-Liitto)

Ensimmäinen koulupäivä joulun jälkeen ja minä olen toisella luokalla. Opettaja kysyy, onko ollut kiva joululoma ja antaa jokaisen kertoa yhden saamansa lahjan. Minä olen saanut lahjaksi vaikka mitä. Kaiken mitä toivoin ja enemmänkin. Ja minua ärsyttää. En minä halua kertoa luokalle, että sain uusia petshopeja. Haluan kertoa, kuinka sain esittää itsetekemäni joulunäytelmän ja kuinka mummolla on jo lunta, vaikka täällä kotona ei vielä olekaan.

Aikaa kuluu. Ennen seuraavaa joulua saan itse valita itselleni kaupasta joulukalenterin, kaikkien kalenterien joukosta. Valitsen postikortin kokoisen kuvakalenterin, jossa on aasilla ratsastava enkeli. Miksi? Koska se on kaunis, ja ne valtavat kaikki suklaata, karkkia ja leluja sisältävät kalenterit rumia.

Joulu on kaunis juhla. Se on antamisen, mutta myös saamisen juhla. Ja siksi jouluun liittyykin yksi sääntö. Anna ja saa. Anna niin saat. Saa niin annat.

Anna lahja jokaiselle perheenjäsenelle, sukulaiselle, ystävälle, puolitululle ja parille ventovieraallekin. Koska kun sinä annat heille lahjan, on heidänkin ostettava sinulle jotain. Lopputuloksena kaikki saavat viimehetkessä ostettuja tonttupatsaita, joita on tähän jouluun mennessä ehtinyt kertyä jo 20.

Jouluna kenenkään ei tarvitse pelätä pimeää
Onhan sytytetty jo monta kynttilää
Ja ledilamppua, jouluvaloa, tähtinauhaa, palloverhoa ja
mainoskylteissäkkin loistaa sata vilkkuvaa väriä.

Hei! Mainoksessa lukee että kauppakeskuksessa on alennusmyynti!
Sopivasti juuri ennen joulua.

Kauppakeskuksessa lapsi saa kuiskata lahjatoiveensa itse joulupukin korvaan.
Kilisee, kilisee kolikot
kauppakeskuksen kassoilla.

Joulu on myös yhdistää ihmiset ympäri maailmaa. Sainhan minäkin viime jouluna lahjaksi jotain, jonka raaka-aineet oli ensin tuotettu Kongossa ja Keniassa, kuljetettu sitten Indonesiaan, jossa valmistettu tuote pakattiin Saksassa, jotta joku pystyi ostamaan en täällä Suomessa ja käärimään sellaiseen Kiinassa tehtyyn lahjapaperiin, jossa oli lumiukkoja.

Minulla on ikävä lumiukkoja.
Kyllä mä yhden joulun muistan, kun oli tarpeeksi lunta, että pystyi tekemään lumiukon.

Yhtäkkiä joulu ahdistaa
taas sataa
mä hukun tähän tavaraan
ja mulla on pitkä lista mitä uutta jouluun tarvitaan.
Ja pitää jaksaa, jaksaa
laittaa, paistaa, maistaa, valmistaa, kuorruttaa, koristaa, kiillottaa,
siivota, kuurata, tiskata, keittää
mun päässä alkaa heittää
että en mä halua enää viettää mitään joulua

Ja jossain siellä karkkipapereiden, pakettinauhojen ja yksittäispakattujen muovienkelien joukossa on se lapsi, joka rakasti joulua, koska joulukuusi oli antamisen, mutta myös saamisen juhla.

Silloin sai huomiota, rakkautta, aikaa, lepoa ja hiljaisuutta, mutta myös naurua ja laulua.

Mä kutsun sen lapsen tänne julistamaan meille joulurauhan. Ja se sanoo:

"Ei kaiken tarvitse olla jouluna uutta ja kiiltävää. Silloin kaikilla on niin paljon kivaa tekemistä, ettei kukaan ehdi huomata, jos sukassa on reikä."

"Ei me tarvita mitään joulukuusta, niitähän on metsä täynnä. Voidaan mennä sinne vaikka metsäretkelle."

"Ei se haittaa, että meidän jouluvaloissa osa lampuista on rikki. Näkyvätpähän tähdet paremmin."

"Yksinkertainen ruoka riittää. Ei jouluna tarvitse varautua nälänhätään. Paitsi tietenkä jos haluaa, vaikka lahjoittamalla katastrofirahastoon."

"Muutenkin mun mielestä olisi kiva, jos me muistettaisiin jouluna kaikkia niitä, jotka apua tarvitsee. Vaikka aineettomilla lahjoilla tai hyvällä teolla."

"Ja muistettaisiin myös luontoa! Ettei ainakaan jouluna tuotettaisi lisää saasteita ja roskaa. Se on kuitenkin ollut tänä vuonna meille ihmisille niin kiltti, että ansaitsee vähän kiitosta."

"Mäkin oon ollut tänä vuonna aika kiltti... Mun mielestä paras lahja olisi jos me vaikka tehtäisiin jotain kivaa yhdessä."

Ja niin me päätetään vain kulutusjoulu roskeen lentää kaiken muun voi kierrättää uusiokäyttöä tai sitten sitä ei vain tarvitse ostaa alun perinkään.

Tämä joulukuusi on kestävä ja reilu. Kohtuullinen. Niin että tämä joulukuusi on joulukuusi ihan kaikille, riippumatta siitä keitä ne on, missä ne on tai viettääkö ne edes joulukuusi.

Tänä joulukuusi me julistamme rauhan myös luonnolle, ja ehkä luontokin sitten antaa meille lahjan. Ehkä jonakin joulukuusi sataa vielä lunta.